

olt három da... banknál esz... Vácra... n egyéb fiz... számlát ki... Ferenc... nagy... gonyt hoztak... adásai közé... rkezett. Ezt... gy harmadik... monda nag... korán kell... on szeretne... de öcsése... előtt kilenc... ki. Törel... smi felelet... sz. Rossz... fellete sza... ldón mel... díttote el. A... zott legma... ostány sem... orította az... de csupa... unjegyzetek... lvanvaldolg... sik számsz... kezdve; de... lat, hogy a... től félrele... llal mind... arissza asz... rja a levele... díját és... a. Ez nem... hitveszt... d s legye... karepénz... velben je... nem je... harmadik... szandé... velben az... k a pesti... zának a... hivatnak... levelekkel... al, mint... igazgató... vától... 6 emle... em Pinf... a mull... ódnagy... óvnyótt... szogora... kérem... fők kó... az első... érkezett... azonnal... máso... hogy... ezim... s hoz... a sür... gy egy... a szeren... péntár... t kap... küldött... a volna... délelőtt... ég volt... kétség... csak a... főpénz... tisz... slich fia... má... Utána... er... szive... nál s... nyálás... llti a... ter or... szakg... t meg... eleven... zentári... them... a ál... jar... nem... zva, a... vizott... z ön... lepek... apitsa... rít is... ber a... ember... de... zsonót... z ke... magt... asára... endak... otott... enves... csak... z in... etett

meg alapít nagy szerencsének. Az öreg ur sokszor megfordult a takarékpénztárban, hol azért, hogy fölvegye részvényeire az osztalékok, hol azért, hogy pénzt adjon be kamatoztatásra, hol meg azért, hogy fölmondja egy részét a betétjének, ha éppen szükségére volt. Ilyenkor segítségére volt a pénztári osztály, mely jóképi fiatal tisztviselője. Ez mindig a kezére járt; kötelessége volt, magára vállalta az ügy lebonyolítását, személyesen vitte az irásokat egyik hivatalból a másikba és így nagyon megkönnyítette a hivatalos procedurát. S így folyt ez tisztelet hosszú évtizedekig, kényelmére az öreg urnak, a ki ezért nagyon megértette az előzőeken hivatalnokot. Egyszer aztán elmaradtak a régi ügyfél látogatásai s nem sokára megérkezett a hír, hogy az öreg ur meghalt. Pár héttel ezután hivatalos végzés adta tudtára Piußichnak, hogy a meghalott róla is megemlékezett végsődeletemben s halálából a sok szeretettelmeséget róla hagyta néhány hazai takarékpénztári részvényét. Ezt a történetet elvezette fel ma is Piußichnak egyik jó barátja. De ez csak legenda. Egy másik verzió egy gadag vácvárosi polgárról szól, a ki Piußichra háza értékpapirjainak és pénzének kezelését. A megbízott egyszer csak váratlan szerencsésül esik. Leesik a pénzébe, lábát törí és nem sokára rá meghal. Mikor felbontották a végrendeletet, kitűnt, hogy egész vagyonát Piußichra hagyta. E mesés híreknek igaz, de szerény alapja van s ez az, hogy egy váci, nem éppen nagy vagyonu háztartás jövedelmétől megfosztott Piußichra hagyta házat, mert le akarta róni azt a pár száz forintot, melylye régi időből adósa volt az édesapjának. A ház nem ért többet száz forintnál, de szép fekvése volt, a Dunára nézett. Piußich lebontotta a rozoga alkotmányt és csinos kis villát épített a helyére. Később mindig épített hozzá egy-egy kis függelékkel, hol szobát, hol diéskamrát s a szerény lakóközből évek múlva csinos és értékes nagy ház lett. Piußich különben is láthatólag gyarapodott vagyonban. Vállalkozásokba fogott, s a mire csak rátette a kezét, azon rajta volt a szerencse. Nem is szárnyalt róla sehol annyi legenda, mint Vác városában. Az egyszerűbb nép azt beszélt róla, hogy mindig magyarázta, mi hordja egy darabját annak a kötelnek, a melyre az örekhagyója falkasztotta magát s azért lesz aranyja minden a kezében. Jellemző az a név, a melyen Vácot emlegették. Kétkedők szóltak róla, hogy olyan, mint a Jókai «aranyember», olyan csodás a szerencséje. A váci «aranyember» róla közbeszéd folyton, a mikor a város közepében megalapította gyönyörű, mintagazdaságot és az aranyember palotájá volt az pompás kis kastély, melyet később a birtokán épített. Hivatalnok karrierjének akkor vette meg az alapját, a mikor feleségül kapta Wimmer Clarissát, az «Arany sas» szálló tulajdonosának leányát. Nem sokára ezután megalapította a Pesti Magyar Első Takarékpénztár főigazgatójának s a hozományból tett bőven a kanczárát, melyet tembe kellett. A tekintélyes állásu ember ezután még bővebben hullottak a szerencse áldásai. Föltétlen bizalom kísérte lépéseit. Bizott benne az intézet, melynek tisztviselője volt, rá merle bízni a vagyonát mindenki, a ki csak ismerte. A dús gazdag Széchenyi Rudolf ügyvéd is, a ki a népszínház szemből levő nagy Széchenyi-házat építette, őt bízta meg nagy vagyonának kezelésével a végrendeletében is, a ki bízta meg nagy vagyonának kezelésével a végrendeletében is, a ki bízta meg nagy vagyonának kezelésével a végrendeletében is. Mindez bőven hajtotta a jövedelmeket. Csak egy hullott belőle az aranyos. Tudjuk róla, hogy tíz óta a népszínházban is társaságban lett. Ez is jövedelmi forrása volt, de a mellett passziója is. Nemrég azt mondotta egy ismerősének, hogy mindensetre megszerzi újra a bérletet, még ha többet is kell érte fizetnie, mert az az ő egyetlen szórakozása. Vagyonát senki sem becsülte kevesebbre másfél millió forintnál. Váci ingatlanai kívül van négy háza Budapesten is. És ő még ezzel sem elégedett meg. Vagyonát még mindig szaporítani akarja. A hózen játszott s ez volt a veszte. Tegnap még hivatalban volt s délelőtt tíz óra után Vácra utazott. Odahaza azt mondta, hogy este megjön, nyolc órakor várja a kocsit a nyugati pályaudvarnál. Nem jött vissza. Ma délután, 12 óra előtt sógora, Tarcsay János, megrendítő táviratot kapott sógora rokonuktól, Rudnyánszky váci szolgabúról. Röviden elmondotta, hogy Piußich tegnap este nyugalmat tért váci kastélyába, s mert ma délelőtt tíz órakor sem adott még életjelet, szolgái rátorok az ajtót és halva találták. Tarcsay a sürgönyön rohanna ment a hazai takarékpénztárba s mert a hivatalokban — új év levén — tizenkét órakor már senkit sem talált, egyenesen Steiger Gyulához, a vezérigazgatóhoz ment és megmutatta a szomorú táviratot. Innen az öngyilkos családijához hajtott és mert nem mert a lesújtó hírről egyszerre eldönni, azt mondotta az övegynek, hogy egy elült s nem találják sehol. Pár percet ezután Piußich egyetlen fia kocsira ült és Vácra hajtott. Itt aztán megtudta az egész valóságot. Az a levél, melyet az öngyilkos a családjának írt, mindéddig nem jutott címéhez. A váci rendőrkapitány hozta el Budapestre, de nem a családának adta át, hanem hivatalos kezekbe bízta. Piußichné semmit sem tud férje sorsáról. Fia és a rokonok aggódva titkolják előtte a valóságot, mert a szegény nő nagy beteg és este negyven óra között meghalt. Az öngyilkosság okát legelőször bizonyára Tarcsay az öngyilkos sógora sejtette meg. Három nap előtt látogatában volt nála az «arany ember» s a mikor egyedül maradt, egyszer csak minden alkalmosszerűleg és minden magyarzatt nélkül ezide a kijelentéssel döböntette meg: «En nem vagyok becsületes ember!» A népszínházi társaság. A népszínházi Piußich Lajos öngyilkosságának híre természetesen nagy meglepetést keltett, mint-hogy a színházban jelenleg fennálló egész regme az a társaságon alapított, mely közté és Eva Lajos igazgató közt fennáll. Piußich Lajos 1881. okt. 15-ike óta társigazgatója a népszínháznak. Az első hazai takarékpénztár igazgatósága annál a bizalmi állásnál fogva, melyet Piußich Lajos az intézetnél beöltött, nem tartotta öszszegyezhetőnek azt, hogy Piußich a népszínházi vállalatban résztvegyen s eleinte nem akarta megadni neki az engedélyt rá, hogy abba belemenjen, de minthogy Piußich kedvező vagyonai viszonyai elég garanciát

látszottak nyújtani, az igazgatóság később mégis beleegyezett, de kikötötte, hogy csak mint titkos társ vehet részt a vállalatban. Piußich tényleg csak mint ilyen szerepelt a vállalatnál s az új pályázati ajánlatra mely most fekszik a népszínházi bizottság előtt, neve szintén nem szerepel. Az öngyilkosság tényével magával Piußich Lajosnak ez a társigazgatói volta nem áll ugyan kapcsolatban, de érdekesnek tartjuk mégis felmenteni, hogy 1886-ban például a népszínház évi mérlege 60.000 forint veszteséggel záródott le. A színház ezt a veszteséget régóta kiheverte ugyan s az utóbbi években haszonnal dolgozott, a mostani szezión pedig egyenesen fenyéssnek mondható, mégis a haszonnal záródó egyes évek alatt megtörtént, hogy egy hónapban 30-40.000 forint deficitje támadt és ilyenkor ezeket az időszakos veszteségeket mindig Piußich Lajos föltalta. A népszínház bensői viszonyait jól ismerő benfontes emberek az öngyilkosság első hírére rögtön azt mondták: — Kiderült a népszínház pénzügyi ocsolása. Az öngyilkosság híre a népszínházról nagyon lehangoló benyomást keltett. Ma este még azok a tagok is feljötték a színházhoz, a kik az előadásban nem voltak előlga, hogy valami közlelbi részlet meg tudjanak az öngyilkosságról. Az előadás folyamán már tudták, hogy Piußich a takarékpénztárnál sikasztott és ez a hír a népszínházi szeméjyretre megrendítő hatást tett. — Majd megléssa, hogy minden maradni fog a régeben. — mondta neki Blaha Lujza. Mire Piußich Lajos sótéten csak ennyit felelt: — Én nem leszek már sokáig a népszínház igazgatója. Margó Cséltól, a ki keresztleánya volt, «A boszorkányvár» legutolsó előadása alatt a színpadon formálisan elbucsuolt. — Elj boldogul — mondta neki — és esköld meg helyetted a kis leányod. Margó ezt a mondatát a szokásos újvi szerencse kívánatra magyarázta és nem tánt fel előtte. — De volt valami a hangjában és a tekintetében. — mondta nekünk a primadonna, — a mi fáj az ember lekének. Hogy négy-öt nappal ezelőtt már el volt szánya a kénytelen halálba, bizonyítja a következő eset is. A színház egy primadonnája ezelőtt nyolc évvel 4000 forint kölcsönt vett tőle és a kölcsön biztosításul átadta neki 8000 forintot szóló életbiztosítási kötvényt. Időközben lassankint törlesztette ezt a tartozását, úgy hogy az adósság most már csak 2000 forint volt. December 30-ikán meglátogatta ezt a primadonnát és nagy meglepetésére visszaadta neki életbiztosítási kötvényét. — De hát miért adja vissza, hiszen még tartozom önnek? — kérdezte a primadonna. — Csak vegye vissza, — mondta neki Piußich — ... Hatha meg találk halni. Utóbbi napokban több színésznek visszaadta nála levő váltóját s a népszínház egyik tagjának, a kinek csak a napokban adott kétszáz forintnyi kölcsönt s a ki mentegetődzött előtte, hogy még nem adta át neki a kölcsönről szóló adóseleveget, azt felelte: — Ne is bántsa! Nem is kell. A színházban a «Boszorkányvár» legutolsó előadásán fordult meg utóljára. Majd a nézőtérben volt, majd a kulisszák közé ment fel, nyugtalanul járva egyik helyről a másikra. A színházi szeméjyret felült nagy mogorvaságra, mert rendszeren újjasz mosolygól szokott eltérődni, különösen a — női kar tagjaival. Piußich általában nagyon jó volt a népszínházi személyzethez s ha a színházal valakinek valami kellenetlensége támadt az intézőigazgatóval, rendszeren hozzá fordultak és ő kiegyenlített a differenciát. A női karban állandóan volt egy-két kiváló partfogója, a kikért sokat megtett. Különösen a kezdők szerette támogatni és sokat kültött kiképzésükre. «A boszorkányvár» legutóbbi előadása alatt a második felvonás elején odament egy ilyen kis partfogóhoz, a ki enekre és zongorára tanítottat és ő kérte tőle: — Gízike, jár maga énekemterhez? — Elfelejtette talán igazgató ur, — jegyezze meg csodálkozva a kardinokok, — hogy ő a fizeti értem a énekantár? Piußich a homlokára ütött: — Igaz! ... Mondja meg a mesterének, hogy keressen fel holnap. Az énekantár elment és Piußich előre kifizette neki a tanítási díjat májusig. Késégtelen, hogy Piußich Lajost a népszínházi igazgatóságba nem a nyereségesítő vagy vitte bele, mint inkább egyéni előszeretete a kulisszák mögött való sajátos világ iránt. Külsőjére nézve nem mutatta a világit, de egyéni hajlamainál fogva sz volt. A kulisszák mögött sohasem gerelt magát igazgatóképen, — inkább a jósvit protokor és a gavalér-nábob szerepét vitte, a ki soha sem tagad meg színesnépétől egy kérdést és nem riad vissza a pezsgős lakomésaktól, ha még annyiba kerülnek is. Népszínházi bankettek alkalmával mindig Piußich zsebéből került ki a pezsgő. Sajátszerű, hogy népszínházi partfogóit közt már ismétlenül előfordult az eszt, hogy egy-egy partfogója tudóvészben halt meg és még sajátoszerűbb találkozás a veletlennek, hogy egy ilyen partfogója éppen három nappal öngyilkossága előtt halt meg ugyancsak tudóvészben — Kairóban, a hova gyógyulás végett küldötte. Ez a partfogója Mátray Vilma volt, egy nagyon finom és gyöngéd testalkatú leány, a ki születése nézve angol volt s csak anyja révén volt magyar. Két évvel ezelőtt került a népszínházi karba s már akkor észre lehetett venni a sápadt arcu, vézna leányon, hogy incliná a tudóvája. Alkotakösi Farkas Pál, Vác köztisztviselői agg polgára — mint levelezők írja — ma 81 éves korában meghalt. Az elhunytban dr. Farkas László, a jeles műtőnek, a vöröskereszt-egylet Erzsébet kórházának főorvosa, édesatyját gyászolja. A temetés holnap fogva véget. Lutter Nándor az elhunyt főigazgató temetése ma délután történt meg a tanügyi körök nagy részvételével a I. ker. tárnok-utca 15. sz. a gyászhalál. Az elhunyt első emeleti dolgozó szobájában volt fel-

állítva a díszes ravatal, a mely számos koszorúval körülvéte. A beszentelést Boglár Mihály apát-plébános végezte, a mely után a tanári kar nevében Szentmayer Iván tanár mondott rövid búcsuzót. A gyászszertartás végével rátették a koporsót a halotyas halotyas kocsira, a mely kísérve a gyászolók sokaságától, kivitte az elhunytat a budai németvályi temetőbe, a hol örök nyugalomra helyezték. TÁVIRATOK. — január 1. Az egyesült német baloldal és a képviselőház iródi igazgatója, Blumenstock lovag udvari tanácsos azon vannak, hogy Smolka elnököt rábírák a lemondásra. Terveben van külön törvényjavaslatot bevezetni, melylyel a ház Smolkának napenként 20 fr. azaz évi 7200 frt tiszteletbeli nyugdíját megszüntetve és Smolka a képviselőház tiszteletbeli elnökevé kinevezve. Smolka, ki 82 éves daczára a legjobb egészségnél, határozottan elleneszeleg é ternék, mely szerint hajórést is szenvedett. Az új a lengyel klubban is, melynek nehány tagja a tervet támogatja, már legközelebb fogja megbeszélés tárgytá képezni. Berlin, január 1. Az új év ünnepe alkalmából a királyi kastély kápolnájában isteni tisztelet és a fehért teremben tisztelgés volt. Ezután a császár a nagykövetelek és követeket fogadta. Olaszország és Oroszország nagykövetei betegsügek miatt nem jelentek meg. Mit sem hallani arról, hogy a császár valamelyik fogadtatás alkalmával beszédet tartott volna. Róma, január 1. Az újvi üdvözlések a Quirinalban délután egy órakor vették kezdetüket és öt órákor értek véget. Megjelentek a parlament mindkét házának elnökei és küldöttsége, a miniszterek, az államtitkárok, az Anunziata-rend lovagjai és más magas udvari és állami méltóságok. A «Stefani ügynökség» szerint, a király a szenatus és képviselőház elnökeinek és küldöttségeinek fogadásánál kijelentette, hogy utolsó utazása alkalmával Mondovia és Palermo móba újból alkalma volt tapasztalni, mily élénk bizalommal viseltetnek az olaszok intézményeikhez, és mennyire ragaszkodnak a királyi házhoz; elismerésé tejezi ki ezért az országnak. A király hozzáteette, hogy csak elismerés adóhatik a parlament működésének is; e működés a parlament szilárd elhatározásáról tesz tanuságot, hogy minden erejével az ország pénzügyi és gazdasági viszonyainak javítására fog törekedni. A király hangsúlyozta azon biztos reményét, hogy a szövetséges államokkal oly szerencsésen megkötött kereskedelmi szerződésök a fognak fogadtatni és a nemzet érdekeire nézve kedvező eredményeket fognak előidézni. A király azzal fejezte be beszédét, hogy Európa politikai helyzetét hinni engedje, hogy a békés má nyugodtan keresztülvéte leson. Róma, január 1. (Az Egyetértés tudósítójának távirata) Az Opzione ezt írja: Az ellenzék hiába íparkodik az új igazságügyminisztert olyan férfiak felkutatni, a ki az állam legfőbb érdekeit a Vatikán és a pápások politikai követeléseinek feloldozná. Az új igazságügyminiszter a felvilágosult kor gyermeke, a ki a rosszakaratulag róla tervezett legendákat diadalmasan meg fogja czafoini és az egyházpolitikát azoknak a tradícióknak szemlémében fogja továbbvezetni, melyek a korábbi igazságügyminiszterek dicsőségét képezik és melyet a balpártnak vezérifirtés is fenntartás nélkül elismertek. Az Opzione nyilván azt akarja ezzel mondani, hogy a Ferrari miniszter által elejtett gyeplyt az új miniszter fereszebbre fogja húzni és a kultuszágazásban elharapódzott zavaroknak véget fogja vetni. (N. Fr. Pr.) Páris, január 1. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A lapoknak újvi cikkek általaiban megelégedettek és a fűsúlyt az orosz szövetségre fektetik. A Journal des Debats a békét a biztos európai egyensúlyt megteremtő talája, ellenben a kormány magatartását ingadozóknak és gyakran önmagával ellentmondónak tartja. Oly üres program, mint a kormány, alig tarthatja magát soká fenn. A Figaro írja: Franciaország mégis nyugalmat Oroszországot arra bírta, hogy a régóta fennálló rokonszenvet külsőleg is dokumentálja. A kronstádti hotta-látogatás volt ez a külső szankció, többet nem lehetett kérni és nem is érthettek volna el. Az 1891. eszlendő a védvám-nak egy éve. Hogy ez hogyan fog kiütni, azt túremelben be kell várni. A France-nak az a véleménye, hogy Franciaország gazdasági elszigeteltsége csak látszólagos, ellenben a hármasszövetség (Crisp. Pr.) Páris, január 1. Carnot köztársasági elnök ma délután fogadta a diplomáciai kar újvi tisztelgését. A diplomaták élén a pápai nunczius a következő beszédet intézte az elnökhöz: — En és kartársim, a diplomáciai testület tagjai, szerencsésekké érezzük magunkat, hogy tiszteletünk kifejezése mellett tolmácsolhatjuk óhajainkat, kötelelessé boldogságot kívánva önnek, elnök ur, valamint a nemes francia nemzetnek is, melynek legfőbb vezérlete az ön kezébe van letelve. Arra kérve az isteni gondviselést, hogy ez óhajunknak teljes meghallgatást adjon, kérem önt a diplomáciai testület nevében, elnök ur, fogadja jókívánataink ószinte és tiszteletteljes kifejezését. A köztársaság elnöke köszönetet mondott a diplomáciai testületnek jó kívánságaiért és Franciaországgal és a köztársaság elnökeivel szemben kifejezett érdeleméit és aztán új folytatja: Az 1892-ik év — óhajunk és reméljük mindnyájan — békés és termékeny év lesz, mely alatt a kormány abban a helyzetben lesznek, hogy fáradozásaikat és munkódúsukat a gazdasági érdekek és a szociális feladatok tanulmányozásának szentelhesék, melyek előrelátó gondoskodásukat mindinkább sürgesen igénylik. Ha a köztársaság tudatával is bír Franciaország jogainak és hagyományainak, úgy nem kevésbé szilárdan ragaszkodik a béke és a nemzetközi egyetértés politikájához. Biztosítsák arról újog kormányait, melyeknek önkönánok új hivatott képviselői. Szófia, január 1. Románia új diplomáciai képviselője, Chyka, ma ide érkezett, hogy megkezdje hivatalos működését. Konstantinápoly, január 1. White elhunyt angol nagykövet családja tegnap a katolikus székesegyházban gyászsztiszteletet tartott, mely után az angol követség kápolnájában végeztek a hivatalos gyászsztiszteletet. Mindkét gyászünnepélyn megjelent az egész hivatalos világ, köztük a szultán által kiküldött több személyiség. A hivatalos szertartásnál jelenlévők, élükön Calice báró osztrák nagykövettel, mint a diplomáciai testület doyenjával, valamennyien nagy díszben jelentek meg. A székesegyházban sem Cambon francia, sem Nelidov orosz nagykövet, sem személyzetük nem voltak jelen, mint itteni körökben sokféleképen kommentáltak. Nelidov gyöngékedésével mentette ki magát, de az orosz nagykövetség személyzete sem vett részt a székesegyházban tartott gyászünnepélyen. London, január 1. A hivatalos lap közzéteszi Battenberg Lajos herceg kijelentését tengerészeti parancsnokká. London, január 1. A Timesnak Santiagoból jelentik tegnapi kelettel, hogy a miniszterelnök

KÖZGAZDASÁG. Newyork, január 1. A tőzsde valamely magasabb árfolyamok mellett nyit meg s később szilárd irányzat mellett élénk volt a forgalom. Zárlat szilárd. Reszvényforgalom 292.000, ezüstkézlet 280.000 uncia; ezüsteladás 5000 uncia. Bécs, január 1. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) Az új év első tőzsdeje igen hirtelen volt, amár az ünnepkörökben a forgalom jelentéktelen maradt, az irány mégis határozottan szilárd volt és az árfolyamok meghaladták a legutóbbi esti tőzsde jegyzéseit. A főtőke barátságos és bizalomteljes újvi hírlapcikkiek következtében különösen a járadékok jelentékenny emelkedtek, de osztrák-magyar államvasut, osztrák hitelrészvények és wienbergi téglagyár-részvényekben is élénk volt a vételkedv jobb árfolyamok mellett. Valuták nem változtak. — Jegyzekek: Osztrák hitelrészvény 292-292,75, angol-osztrák bank 156,10-156,40, Länderbank 203-204,20, osztrák földhitelintézet 378,50, osztrák magyar államvasut 292,25-292,25, déli vasut 82,75-83, parádiási vasut 181,75 (szelvény nélkül), elbavölgyi vasut 225-225,50, borbiradi vasut lit. B. 482, leMBER-GERNOVITZ vasut 242, 150k dohány-reszvény 160,25-160,75, alpesi bányatársaság 60,10-66,70, prágai vaspar-társaság 365,50-366, Tramway 225-227,50, wienbergi téglagyár 249-251, májusi járadék 92,80-93, áprilisi járadék 92,50, osztrák 5%-os papírjárdék 102,55, török sorsjegy 31,35, marka 58,07-58,12 utlindóra. 12 órákor záródnak: Osztrák hitelrészvény 292,40 angol-osztrák bank 156,40, Länderbank 204, —, unioibank 228, —, osztrák-magyar államvasut 292,50, déli vasut 82,57, elbavölgyi vasut 225,50, alpesi bányatársaság 60,40, prágai vaspar-társaság 366, —, wienbergi téglagyár 251, —, májusi járadék 92,50, magyar aranyjárdék 106,85. A déli tőzsde zárata után a magánforgalomban maradt: Osztrák hitelrészvény 292,50, Länderbank 204, —, angol-osztrák bank 156,25, osztrák-magyar államvasut 292,75, alpesi bányatársaság 60,30, májusi járadék 92,90, magyar aranyjárdék 106,90. NAPRENDEL: január 2-án. Napár: Szombat, Róm. kath.: Makár ap. — Prot.: Abel. — Görögorsz.: (decz. 21.) Julianna sz. — Zsidó: (Tebeth 1.) Sabbat. — Nap fél: 7 óra 50 p., nyugszik: 4 óra 18 p. — Hold fél: 10 óra 4 p. reggel, nyugszik: 6 óra 42 p. délután. A horvát-szlavon miniszter fogad d. a. 10 óra d. u. 2 óra. A vallas- és közoktatásügyi miniszter fogad déli 12-1 óra között. A királyi tábla teljes ülése. A polihnikai egyesület javára táncmulatság a Wasermann-féle teremben. Csávidszky Lajos lapkiadótulajdonos és felelős szerkesztő. SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK. M. KIR. OPERAHÁZ. Huszárszerelém. Évi h. 2. sz. H. h. 2. sz. Vig. 2 felel. Irta Muray K. Budapest, január 2-án. Kezdeté 7 órakor. A I D A. NEPSZÍNHÁZ. Budapest, január 1-én. A DENEVER. Operette 3 felel. Egv. franczia vigilletk után Irta Haifer és Gene. Forhította Evva L. Zsenjéit szerzette Strauss J. Vig. 1 felel. Irta Muray K. Kezdeté 7 órakor. Színházjártérendek. A nemzeti színház játékrendje: Vadszörny, 3-án; A cigány, 1. bérletismét. A m. kir. operaház játékrendje: Vadszörny, 3-án; A windsori v. nök. Egv. álom válszjáték. Evi bérlet 3. szám. Havi bérlet 8. szám. Rendes helytárs. A operaház játékrendje: Vadszörny, 3-án; A parasztkisszony. Herzmann-féle Orpheum. Hajós-utca 13. sz., a m. k. opera átellenében. Ma nagy előadás. A városligt hó és jeg átlát. Müller József, hísi énekfőnökös Romachertől Blöcher Falugy Irma népdalénekesnő, Marziza hísi énekesnő, Rosse Paulotte, Said Boardman, Tereska, Hýva, Friedrich, Waldan, Eisenbach Ferry, Troppanor, Streitmánn, Sasin, Hager, Tausch, Szalay Gustavozio és az összes szerzőkötöl művészek fellépte. Uj hozhatok! Új enekék! Az orpheum melletti Herzmann kávéház egész éjjel nyitva van. TELEFON! TELEFON! Első fővárosi ORPHEUM nagymező-utca 17 sz. alatt. Ma nagy előadás. Felép. a világhírű Liliputi csoport a nagy tetszéssel fogadt. „NIKADÓ“ általános tetszéssel fogadt parodián, szövege Breitenfeldtől zenéje Petrástól. Felép. 30 személy köze 10 torpe (ezek között 4 hölyg, Brothers Stelling a hármasszövetség, Balduy Anna k. a magyar énekesnő, Carola Cecilia k. a. Mr. Eduardo amerikai kövidírművész, Carola Cecilia k. a. kes. Ferry Friek k. a. és Riek Ferdinand énekes, Brothers Wallero gószékes excentrikus, Bertolotti Bernont Lilly k. a. vált. művésznő, Mr. Charles Siffon aletta a sodronykötelen és Carola Cecilia k. a. énekesnő. Fehérlő Farkas Pista Ma este az éteremben SZÁLLODA ismert és kedvelt népszerű kara játszik. 8444 Kezdeté 8 órakor. HUNGARIA Ma este az éteremben SZÁLLODA. ismert és kedvelt zenekara játszik. 1318 Kezdeté 8 órakor. VADÁSZKÜRT Ma este a diszdarban SZÁLLODA. ismert és kedvelt népszerű kara játszik. Kezdeté 8 órakor. 7820

